32005D0034

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА
от 11 януари 2005 година
за определяне на хармонизирани стандарти за изпитването на определени остатъчни вещества в продукти от животински произход, които се внасят от трети страни

(нотифицирано под номер C(2004) 4992)

(текст от значение за ЕИП)

(2005/34/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 97/78/ЕО на Съвета от 18 декември 1997 г. относно определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, внасяни в Общността от трети страни ([1]), и по-специално член 4, параграф 5 и член 17, параграф 7 от нея,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, и по-специално член 11, параграф 4 и член 63, параграф 1, буква д) от него,

като има предвид, че:

(1) Директива 97/78/ЕО изисква всяка партида, внесена от трети страни, да подлежи на проверки от ветеринарен контрол. Тези проверки могат да включват аналитични изпитвания за остатъчни вещества от фармакологично активни субстанции, за да се установи дали партидите отговарят на изискванията на законодателството на Общността.

(2) Максимално допустимите граници на остатъчни вещества (МДГОВ), които следва да се прилагат при контрола на храните, съгласно Директива 96/23/ЕО от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях, в живи животни и животински продукти и за отмяна на Директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и Решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО ([2]), са установени за фармакологично активни субстанции с Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета от 26 юни 1990 г. за установяване на процедура на Общността за определяне на максимално допустими граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински препарати в храните от животински произход ([3]). МДГОВ се прилагат за партидите от внос.

(3) Въпреки това Регламент (ЕИО) № 2377/90 не предписва МДГОВ за всички субстанции, и по-специално не предписва такива граници за субстанциите, чиято употреба е забранена или непозволена в Общността. По отношение на тези субстанции, наличието на някакви остатъчни вещества представлява основания за отхвърляне или унищожаване на партидата при внос.

(4) Целесъобразно е Общността да установи хармонизиран подход за контрола при внасяните партиди по отношение на остатъчни количества от забранени или непозволени субстанции в Общността.

(5) Минимално изискваните граници на ефективност (МИГЕ), определени съгласно Решение 2002/657/ЕО на Комисията от 12 август, с което се въвежда Директива 96/23/ЕО на Съвета относно границите на откриване на аналитичните методи и тълкуването на резултати ([4]) са възприети като стандарт за граници на откриване на аналитичния метод, който осигурява ефективен контрол на законодателството на Общността при изпитването на официални проби за наличието на определени забранени или непозволени вещества; МИГЕ съответстват на средната граница, над която откриването на вещество или остатъци от него може да се тълкува като значимо от методологична гледна точка.

(6) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ([5]), съобразно *Работните принципи за анализ на риска,* разработени в рамките на *Codex alimentarius* ([6]), изисква закона за храните да се основава на фактори, които са оправдани спрямо разглеждания въпрос, като например доколко са приложими и осъществими мерките за контрол.

(7) Следователно, изолираното откриване на остатъчни вещества от определена субстанция под стойностите на МИГЕ, определени с Решение 2002/657/ЕО не следва да се тълкуват като непосредствена заплаха, а като случаи, които да се наблюдават и контролират от държавите-членки, и ако съществуват МИГЕ, те трябва да служат, като отправни точки за действие, за да се осигури хармонизирано прилагане на Директива 97/78/ЕО.

([1]) ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 9. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).

([2]) ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 882/2004.

([3]) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2232/2004 на Комисията (ОВ L 379, 24.12.2004 г., стр. 71).

([4]) ОВ L 221, 17.8.2002 г., стр. 8. Решение, последно изменено с Решение 2004/25/ЕО (ОВ L 6, 10.1.2004 г., стр. 38).

([5]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1642/2003 (ОВ L 245, 29.9.2003 г., стр. 4).

([6]) Може да се намери на ftp://ftp.fao.org/codex/alinorm03/Al03_33e.pdf

(8) Ако резултатите от аналитичните тестове показват наличие на остатъчни вещества от дадена субстанция, за която са установени МИГЕ съгласно Решение 2002/657/ЕО, до въвеждането на Регламент (ЕО) № 882/2004 на 1 януари 2006 г. е целесъобразно да се уточни мярката, която трябва да се предприеме, като се отчита сериозността на заплахата, която пратката може да представлява за здравето на хората и като се вземат под внимание разпоредбите на Директиви 96/23/ЕО и 97/78/ЕО и на Регламент (ЕО) № 178/2002.

(9) Държавите-членки следва по-специално да следят за всяко доказателство за повторно възникващ проблем при внос, тъй като подобна констатация може да предполага злоупотреба с дадено вещество, или пренебрегване на гаранциите, предоставяни от трети страни относно производството на храни, предназначени за внос в Общността. Държавите-членки трябва да нотифицират Комисията за повторно възникващи проблеми.

(10) Мерките, предвидени в настоящето решение са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩЕТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Обхват на решението

1. Настоящето решение определя отправните точки за действие по отношение на остатъчни вещества от субстанции, за които са установени МИГЕ съгласно Решение 2002/675/ЕО, когато извършваните съгласно Директива 97/78/ЕО аналитични тестове на внасяните партиди от продукти от животински произход потвърждават наличието на такива остатъчни вещества, и също така определя и действията, които следва да се предприемат след такова потвърждение.

2. Решението се прилага независимо дали аналитичните тестове се извършват рутинно, при засилени процедури за проверки или по силата на предпазна мярка за партиди продукти от животински произход, внесени от трети страни.

Член 2

Отправни точки за действие

За целите на контрола на остатъци от определени вещества, чиято употреба е забранена или непозволена в Общността, минимално изискваните граници на ефективност (МИГЕ), определени съгласно Решение 2002/657/ЕО на Комисията служат като отправни точки за действие, независимо от изследваната матрица.

Член 3

Действия в случай на потвърждаване наличието на забранено или непозволено вещество

1. Когато резултатите от аналитичните тестове съвпадат или са над стойностите на МИГЕ, определени с Решение 2002/657/ЕО, се счита, че въпросната партида не съответства на законодателството на Общността.

2. До прилагането на членове 19—22 от Регламент (ЕО) № 882/2004, считано от 1 януари 2006 г., компетентните органи на държавите-членки поставят под официална възбрана несъответстващи партиди, внесени от трети страни, и след като са изслушали операторите от хранително-вкусовата промишленост, които са отговорни за партидата, предприемат следните мерки:

а) нареждат партидите да се унищожат или да се изпратят отново за страна извън Общността съгласно параграф 3;

б) ако партидите са вече пуснати на пазара, изтеглят обратно партидите преди да вземат мерките, упоменати по-горе.

3. Компетентните органи разрешават повторно изпращане на партидите, само ако:

а) крайното местоназначение е съгласувано с оператора от хранително-вкусовата или фуражна промишленост, който е отговорен за партидата; и

б) оператора от хранително-вкусовата промишленост предварително е уведомил компетентния орган на третата страна на произход или третата страна по местоназначение, в случай, че те са различни, за причините и обстоятелствата, които възпрепятстват пускането на пазара на въпросните партиди вътре в Общността; и

в) когато третата страна по местоназначение не е третата страна на произход, компетентният орган на третата страна по местоназначение е уведомил компетентния орган за готовността му да приеме партидите.

4. Без да се засягат националните правила на държавите-членки относно преразглеждането на административни решения, партидата се изпраща повторно в срок най-много до 60 дни от деня, в който компетентния орган е взел решение за местоназначението на партидата, освен ако не е предприето административно действие. Ако след изтичането на 60-дневния срок, партидата не се препрати, тя се унищожава, освен ако компетентния орган не се съгласи, че отлагането е оправдано.

5. Когато резултатите от аналитичните тестове на продукти са под стойностите на МИГЕ, определени в Решение 2002/657/ЕО, не се забранява въвеждането на продуктите в хранителната верига. Компетентният орган съхранява запис от констатациите в случай на повторно възникване. Когато резултатите от аналитичните тестове на продукти с еднакъв произход показват повтарящ се модел, който посочва евентуален проблем, свързан с едно или няколко забранени или непозволени вещества, включително, например, регистрирането на четири или повече потвърдени резултати под стойностите на отправните точки за действие по отношение на същото вещество от внос с определен произход за период от шест месеца, компетентният орган информира Комисията и другите държави-членки в Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните. Комисията представя въпроса на вниманието на компетентния орган на страната или страните на произход и отправя съответни предложения.

6. Разходите, направени от компетентните органи за извършване на действията по параграфи 1—4 от настоящия член, се поемат от оператора от хранително-вкусовата или фуражната промишленост, който е отговорен за партидата или от неговия упълномощен представител.

Член 4

Настоящото решение се прилага от 19 февруари 2005 г.

Член 5

Адресати на настоящето решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 11 януари 2005 година.

За Комисията

Markos KYPRIANOU

Член на Комисията